

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Знову Андрю Янг

Минулої неділі Андрю Янг, посол ЗСА до Об'єднаних Націй, заявив на телевізійній програмі, що "безглуздо" є вважати, що присутність кубинських і советських військ в Африці становить стратегічну небезпеку, як теж сказав, що не погоджується з твердженням Білого Дому, що Конгрес надмірно обмежує повноваження Президента Джиммі Картера допомагати призначенню до Америки африканським державам.

Ця заява посла Янга — це заперечення становища, що його займає президент Джиммі Картер і його головний дорадник для справ крайової безпеки д-р Збігнев Бжезінський, які вже кілька разів перестерігали Москву і Гавану, що їхнє військове втручання в Африку загрожувало світовому миру та може пошкодити політиці детанту між Америкою та Советським Союзом. Висловив Янг — це не тільки заперечення заяв Президента і Бжезінського, а фактично кинути з цих державних мук, бо Янг підкреслює, що їхнє побоювання щодо агресивної діяльності Москви і Гавани в Африці є "безглуздом".

Андрю Янг, як приватна особа, має право критикувати будь-який аспект політики уряду ЗСА. Однак, як посол ЗСА до Об'єднаних Націй — обов'язком якого є пояснювати світові законоруду і внутрішню політику своєї країни — Янг не уповноважений публічно критикувати діяльність Президента та інших членів американського уряду і ще до того критикувати їх неправильно. Адже не тільки уряд ЗСА, але речники майже всіх урядів держав вільного світу вказують на загрозу для світового миру і для інтересів африканських країн та для демократичного ладу з боку СРСР і Куби. Навряд чи можна вважати побоювання досвідчених світових лідерів "безглуздом".

Треба відмітити, що це не перший раз, що посол Янг висловлює такі безпідставні та необдумані твердження. Він, наприклад, вже раніше публічно заявив, що присутність кубинських військових частин в африканській країні Анголі сприяє "стабільності" на тому обширі, як теж твердив, що Америка "безпідставно" боїться поширення комунізму в Африці, додаючи, що уряд ЗСА розглядає події в тій частині світу крізь призму "холодної війни" та що страх Вашингтону щодо майбутності Африки базований на "параної відносно комунізму".

Висловлюючи ці "перлини", Янг чомусь не звертає і далі не звертає уваги на факт, що Советський Союз вже має бази в таких стратегічно важливих африканських країнах, як Етіопія, Ангола, Мозамбік, Уганда, Лівія та Гвінея-Бісав. Він теж чомусь промовчує факт, що в багатьох з цих країн знаходяться сильні кубинські військові з'єднання та що існують докази, що кубинці вишколювали катанських партизанів, які недавно напали на Заїр, вживаючи при тому советську зброю. Янг також не звертає уваги на те, що Москва і Гавана різними способами підтримують чорних повстанців у Родезії та інших країнах південної Африки, як теж післили свої військові частини до арабського Південного Ємену для підтримки скрайньо лівого режиму. Советський Союз і Куба стараються запевнити, що в Африці продовжують розгрізувати расовий конфлікт, а на Близькому Сході дали існувати ворожнечі між арабським світом та Ізраїлем, як теж між поміркованими арабськими лідерами та радикальними елементами, бо поладження міжнародних конфліктів шляхом переговорів тільки перешкоджає експансіоністичним планам Москви і Гавани.

Варто пригадати, що протягом минулого року Білий Дім чи Державний департамент кілька разів мусили заперечувати ці спростовувати заяви посла Янга відносно різних міжнародних подій та ситуацій. Однак, навіряд чи можна буде задовільно висвітлити заяву Янга щодо "безглузду" побоювання президента Картера і д-ра Бжезінського відносно советського і кубинського військового втручання в справи Африки.

З уваги на те, що Андрю Янг виявився дійсним новиком у лобіюванні міжнародної дипломатії та що його безпідставні та необдумані заяви спричиняють велику шкоду для ЗСА на міжнародній арені, треба надіятися, що президент Картер якнайшвидше звільнить його з посту посла до ООН, а на його місце призначить досвідченого і відповідального дипломата.

ІНТЕРВ'Ю

ПРЕДСТАВНИКА РАДОВИСИЛЬНІ
"ГОЛОС АМЕРИКИ" З ВЛ. МИТРОПОЛИТОМ
МСТИСЛАВОМ

II

Вже як список, об'їхав я у 1942 році Україну, якнайдалше на схід, північ і південь. Подорожі з Харкова до Полтави бачив глибоку яму, а в ній кілька хлопців, яких німці посадили туди за те, що співа-ли українські пісні і спі-нялися на роботу. Видко ті пісні німцям не подоба-лись, як і московським культуртрегерам. Бачив валки молоденців дівчат і хлопців, що їх німці схо-пили в хаті, у полі, при до-рози, на базарі і гнали до не-вільничої праці в Німеч-чині. Сидячи у в'язниці Ге-стапо, не досипав ночей, бо ра-єсні постріли прикро-чували тоді людське жит-тя. У Прилуках, на третій де-нь Різдва 1943 року, за одну тільки ніч "людне есе-євіське командо" роз-стріляло понад 400 чоло-віків, жінок і дітей, ви-ключно з-посеред свідоміх українців, що чудом пере-були сталінське пекло 1937 року.

Проте, не вважаючи на стра-шні обставини німеч-кої окупації та на те, що німечка адміністрація я-вно підтримувала т. зв. Ав-тоному Радіський Церкву, яка перебувала в юрисдик-ції Московського Патріар-ха, — число українських парафій росло, — браку-вало лише священників. З у-сього було видно, що у-країнська людина шукала порятунку і душевного пі-дсилення у рідній Церкві українського народу. Цю останню їхню надію тре-ба було змичнувати поси-леною службою І. І. Богові.

Однак, радісне стій-не відродження нашої Цер-кви в 1941-43 роках кошту-вало тисяч нових людсь-ких жертв. Почалися ареш-ти і розстріли священників і активних мирян. Найбіль-ше зазнала лиха і знущань знову таки Волинь, що дала тоді колишній підсо-ветській Україні десятки священників і майже усіх єпископів, висвяту яких до-вершено звичайно потаєм-но у Св. Андріївському Со-борі в Києві. Цією ви-святою єпископів довер-шено історичну вже подію — чергове відновлення Іє-рархії УАПЦеркви, третє від 1960 року. Два наступні відбулися у 1921 і 1942 роках.

— Участь Волині у чер-говому відродженню нашої Церкви в Україні кошту-вала що правдиво українсь-ку землю несамоовитого знущання над нею. Спеці-альні загони Гестапо спа-лили 31 церкву, а людей вимордували або вивезли до таборів невольничої пра-ці в Німеччині. Кілька цер-ков спалено разом з свя-щенником і сотнями людей у них. Мені вживається, що над тими селами ще й до-сі стоїть нерухомо хмара чорного диму із згарищ і лунає голосина мучени-ків... Нарешті, останній

(Закінчення на ст. 4-й)

М. Панченко

ПЕРЕД „СВЯТОМ ВЕСНИ“ НА ВОВЧІЙ ТРОПІ

Цього року сповняється 25-ліття придбання і уру-хомлення найбільшої пла-стової оселі „Вовча Тропа“. Ця оселя тепер є гордістю пластової громади. І при-дбання, як ми це бачимо нині було далекозорим і да-лекосяжним кроком тих практичних ідеалістів пла-стової громади. Імена тих, що спричинилися до при-дбання цієї 350-акрової го-ристі покритої лісом по-сілости української гро-мадою на сході Америки в Іст Четемі недалеко сто-лиші Нью-Йорку, Олбани, для виховних потреб україн-ської молоді, є загально не-знаними і не рекламують-ся, але кожен, хто лише має нагоду побувати на тій оселі, з подивом, при від-ливих свіжого чистого по-вітря, складає тим невідомим загально добродійним признання за той так важ-ливий почин у багатому труд-ливих тоді економічних умовах. Була потреба, і вони виконали свій громад-ський обов'язок!

Чому вони ту посілисть назвали „Вовчою тро-пою“ теж загально не-відомо, але між пластунами створилося вже кілька ле-генд, а кожна із них має кілька варіантів. Під що-пору приготується до друку пл. сен. Фільмом Старухом пропам'ятна книга і може в ній буде виявлено або хоч згадан-но про правдоподібність цієї назви.

За 25 років багато-багато перебігло там звору-шливих подій. Багато сер-дешь прискорюють свій хід при згадці про Вовчу Тро-пу, багато зійшлися про-згадці про давні минуле-так, як і багато з повним задоволенням відчувають у своїх серцях, що вони ви-повнили свій обов'язок су-проти своєї громади корис-ною і тяжкою працею на Вовчій Тропі. Сотні моло-ді перейшли там вишколи, табори, зустрічі. Багато за-співали там зустрілися. Багато батьків там працю-вали, але неадекватно, бо нині ті, що переходили там новачкі табори перебіра-ють ту тяжку працю на оселі і відповідальність за неї на себе. Такі імена як Андрій Ластовський, Ро-ман Юзєв, Любомир Бі-лик, Люба Білик, Михайло Турчин, Маруся Боднарен-ко, Мотря Рачока і інші сьогодні є в складі управи оселі з такою ж кількістю імен, що це так недавно табували там як юнаки.

Управа оселі Вовча Тро-па, зана як Окружна Та-боровна Комісія (ОТК), пе-ревибирається щодва ро-ки. Цього року перевибори відбулися 20-го березня у пластовому домі нью-йорк-ської станиці при участі представників з майже усіх довільних пластових ста-ниць і гуртків Пластяр-ту. Це була визначна подія в історії Вовчої Тропи. Велике зацікавлення доб-ром оселі запевнює її бу-

лучність і розвиток як ви-ховного літнього центру Пластової громади. Збори одержали нову управу, що складається в більшості з молодших віком. Над скла-дом управи працювала но-мінаційна комісія під про-водом двох активних пла-стунів сеньорів Ярослава Федуну, ОХ, і Ігора Дека-ла, ЧК. На їх пропозицію збори затвердили управу оселі на наступні два ро-ки у такому складі: Ан-дрій Ластовський — голо-ва, Богдан Кузишин — за-ступник голови, Люба Бі-лик — секретар, Роман Юзєв — секретар; Богдан Крамарчук — голова, Ма-руся Боднаренко і Дозя Турчан — члени Таборової Комісії; Роман Якушко — голова і Юрій Богачук, Михайло Турчин, Орест Побігушка, Михайло Со-сяк, Петро Ганкевич — члени Господарської Комісії; Любомир Ду-мановський — голова і Юрій Білик, Таїса Турян-ська — члени Фінансової Комісії; Александер Яку-бівич — лікар; Ольга Іваськів і Марія Свинтух — референти гостей; Миро-слав Драган — голова і Мотря Рачока, Юрій Стру-тинський — члени Комісії Розбудови; Володимир Рак — голова і Маркіян Ти-тла, Антін Тим-кевич, Петро Дармограй — члени Контрольної Комі-сії, а для технічної допо-моги новообраній управі затрималися вільними чле-нами ще декілька осіб зі складу попередньої управи оселі.

(Закінчення на ст. 3-й)

Ярослав Падок

ЖИТТЯ Й ЗАСЛУГИ Д-РА МИХАЙЛА ШЛЯХТИЧЕНКА

У ЙОГО 85-РІЧЧЯ

Вісімдесят п'ять років то-му, 8-го листопада 1892 року, в містечку Тетіїв Та-рашанського повіту на Ки-ївщині народився довірчи-ний, дуже заслужений сек-ретар Правничого факуль-тету Українського Вільного Університету й Українсько-го Правничого Товариства в Празі, д-р Михайло Шлях-тиченко. Хоча ні за студія-ми, ні за професією не прав-ник, він довів п'ятнадцять років, від 1930 до 1945, був важливою підпорою прав-ничої частини нашого єди-ного, як досі незнищеного, ексильного університету та батьком і приятелем сот-нень студентів права, які — розпорошені по світу — досі шанують його більше, ніж навіть своїх колишніх професорів.

Беручи до уваги велику роль, яку за своє 57-річчя існування відіграв УВУ, яку саме пригадав нашої громаді його сучасний рек-тор проф. Володимир Янів (у „Свободі“ в числах із 9-12 травня), належить нам гро-мадню привітати цю заслу-жену людину з її 85-літтям, яка в великій самотності, хоч і серед хмаросіяв Нью-Йорку, серед книжок і над рукописами цінних споми-нів, проводить свої самотні дні.

В чужій школі й службі

Із селянського, вільного, хоча зuboжлого року, зі шляхетським призвистом Шиманських, походили предки Михайла Шляхти-ченка. А коли скасовано панщини прагматом Михайла Забужини за шляхетство, придбав земельний наділ й надале призвисте Шляхти-ченко та разом із недавнім панщинними селянами став обрабатувати грунт і будувати господарство. Його син Юхим, батько Михайла Юхимовича, одружившись із Ксенією Шпорт, мав з нею чотирьох синів і одну дов-ку. Найстаршим був Ми-хайло. Велика родина й не-багато землі прирости най-старшого сина на часну працю в господарстві й не дозволили йому покинути працю вдома й шукати кра-щої долі у вищих школах. Чотири роки в місцевій цер-ковній школі, мовою якої була церковнослов'янська й два роки в такій же школі в селі Слобода, в якій шко-ла чергувалася з випуском гусей і коней та працю на господарстві, були єдиною формальною наукою буду-чого доктора.

Рік після закінчення цієї науки способом вчорашній учень — це дитина заступ-ив учителя, потім став практикантом, а ще пізніше секретарем, мирового суду. Швидко вибився в праці й перейшов до секретаріату кримінального відділу Окружного суду в місті Умані, звідкіль у вересні 1915-го воєнного року його змобілізовано й при-длено в 14-й запасний ба-тальйон в Умані. Звідкіль

(Закінчення на ст. 3-й)

Іванна Савицька

АВТОБУСОМ НА ФЛОРІДУ

(З його вікна)

Я бачу здивовані очі, і в них німе запитання: — А втома, а болі ніг, а довга дорога до зануду?

Нічого подібного, — читачу! Подорож автобусом тоді була важкою, коли „Сірій пес“ — тільки засобом транспорту і більш нічого. Коли ж, вмовившись у вигідне крісло, ви зразу націляєте найбільш прецизний фотоапарат (ваші очі), включате швидко найчутливішу кнопку світосприймання (ваше серце) і затикаєте вуха на все, що скрегоче, шумить і торочить тут же за плечима, ви гей би в тривимірному кіні з живими кадрами, в повені райдужних кольорів, що змінами красивлі, людей і природи витискають на екрані уви — живі вітражі.

Дрібку чуття і поезії беріть зі собою надорогу — тоді „Сірій пес“ не буде зватися автобусом, а чародійним птахом, що несе вас на лужних крилах.

Пакування вашої валізки не таке просте, як гадаєте. Кладаєте наспід рушник (ви ж бо їдете купатися у „болоті“) і він, цей рушник, сам собою зайняв четвертину місця, а де ж ще штани, светер, бльозка, суконка, біля і купальники (обов'язково два), а де ж капці, халат, косметичні ящики причадили. Все те росте, піднімається вгору, мов величезна бабка, і ваша валізка з горбом верблюда не хочеться ніяк замкнути. Акробатич-ним стрибком сідаєте таки „на верблюда“ і крутите маленький замочок. Цок, і валізка закрита, перев'язана сильним паском, без якого не раджу вирушати в жадну дорогу.

Коли б я вірила в забобони моя їзда на Флориду

розвіялася б ранньою мрякою. Тричі прийшлося заверта-ти з дороги, шукати потрібних документів, перевірять газ, виключати в ланізний світло. Совість, отой неспокійний рух, що вічно піднімає якісь сумніви, не дасть вам покинути хати, не дасть відійти, не впевни-вшись, що все в порядку.

Я вже на автобусовій станції в Нью-Йорку. Квиток купила, валізка здала у віконце, місце вийшло, є, вирушаємо. Рушили, і зразу зупинилися. Ще одна пасажирка загримала кулаком до дверей. Була це огрядна жінка, обильна кштатів, з вантажем різних клучоків, що звисали з повненьких рук. Вподобавши собі місце саме біля мого вікна, розсілася квокою на двох стільцях, і мені лишився лиш клаптик, манюснийкий клаптик фотеля.

— Вам невідібно? — спитала спокійно пані. — Онде, за нами, три порожні місця, їдьте тамтуди, якщо хочете! Не було іншого виходу, і я пішла. Та це лиш маленька дрібничка, не пов'язана з силою забобонів.

Водій автобуса — важлива в дорозі персона. Він минається, відбиваючи години, і ви тільки бачите зміну прізвища на його фронтонній візитівці. „Професійний, ввічливий, уважний“ — стоїть незмінно біля кожного свіжого прізвища.

Водій сидить наче мумія, мовчазний, глухий, сконцен-трований, і тільки порухи ramen говорять, що він не спить. Кожну зміну водія можна відчутти зразу. Техніка „драйвування“ здебільша одна й та сама, проте ви відчуваєте „сильніші“ і „слабші“ руки, легкість і тяжкість поворотів, хоч з бігом годин вам стає байду, хто сідає за кермо. Ми починали з лисого водія, потім з'явився кучерявий, далі свиня, ще далше — з буйною шевелюрою, а вже під кінець, — гарненько, рівно підстрижений, в поважних, статичних літах. 55 миль на годину не дозволяють на бравуру.

Хай простять мені балтіморці, що я не стану оспівувати краси їхнього стеату. Залишаючи збоку Філадельфію і Вільмінгтон без особливих спостережень і минаючи швидко Балтімор, ми попили нечутно в ранню весну Вашингтону. Непроглядні шари лісів, що ось-ось збиралися зеленіти, панелі жовтих форсітій, дрібненькі, окати зірочки на свіжо зелених травах кричали вголос до нас, що вже весна, не тільки ота — календарна, але

правдива, свіжа, нова, що приходить, забарившись трюхи.

Правда, в автобусі включили тепло і воно, всуміж з цвітінням, вводить нас в розгар весни. І серце, що рветься до сонця, до зівняння з теплих светерів, з грубих плащів і вітрів, молодішає зразу.

Кожних чотири години ми зупиняємося відпочити. Тридцять хвилин передишки (часом і більше) вам вистачає вповні випити чашку кави, з'їсти щось теплого, розпростувати ноги. Ви сідаєте знову оновлені, готові до дальшої дороги. Під ніч береже пілоти, щоб швидше і легше заснути, хоч уночі ви виходите знову пройтися, подихати холодом Каролайни, і ви відчуваєте зразу, що пах Нью-Йорку далеко, далеко за вами, а чар квітучого півдня майже на засяг руки.

Саванна і Джексонвілл з першими, стрілистими пальмами, переносять вас знову в країну квітучої казки. Пальми, мов ті дівчата, високі і стрункі, з короною розпущених кіс, з'являються тут же, при дорозі.

Ви хотіли б зупинитися на хвилину, обняти струнку красуню, привітати її з нею, — та дарма. Водій, не вразливий на чари, жетється далі, бо йому вбивають миг'ч. І ви вже неспроможні дрімати, неспроможні при-пнути очей, бо там, за вікном, творяться різні дива, горять куші, колишуться пальмові алеї, білють мости, міниться механічний заліз, а колеса вашого автобуса вистукують як же весело — Флоріда, Флоріда, Флоріда.

Останній водій, — людина старшого віку, статичний, спокійний, править нам рівночасно за гід. Ми вже на зупині в Тампа. Ще дві години їзди, і лікувальна місцевість Warm Mineral Spring закінчить мою манд-рівку.

Водій подає пояснення, коротку історію мостів, назви місцевостей тощо. Ідемо, ідемо, добираємося врешті до мети.

Зупинка Норт Порт не має навіть будиночка, не має таблич. Якесь там пральня, лавочка і два публічні телефони. Зупиняємося. Я дякую водієві за його ввічливу обслугу, і зараз спішно долаю: — А тут квиток з числом моєї валізки, будь ласка, добуйте мені мій маєток.

— Якої валізки? — спитав спокійно водій, в автобусі валізки немає.

А де ж вона ділася, мій пане? Де ж ви її загубили?

— Вашої валізки я на очі не бачив, ось тут, внизу, залишилися лиш дві коробки, що лнуть зі мною до Маймі, — і водій, знехтувавши прикметники біля його візитівки, кхурнув стрибком до автобуса.

Я зосталась сама. Господар з підводкою запізнився, валізка в дорозі пропала, а темний вечір ось-ось і сяде на землю.

І як тут не вірити забобонам, як не вірити?

Думати не довелося довго, треба ж було діяти, діяти швидко і розумно. Я викликала зразу поліцію і розказала пригоду. За декілька хвилин біле, поліційне авто з'явилося тут же, біля мене. Почався довгий протокол про діла і ділову тітку, і врешті поліцейський сказав: — Ви не журіться, пані, валізка ваша віднайдеться, тільки не знаю, коли. Ми її відішлемо до Нью-Йорку... Та перше, що вам треба зробити, ползвонити вранці до попе-редньої зупинки в Веніс, і їм зголосити вашу згубу.

Ситуація була скрутна, та тут, на щастя, над'їхав мій господар, пан Григорій. Маючи досвід в цьому ділі, він зразу перебрав в свої руки розшуки за моєю валізкою. Видзвонював вранці на всі сторони, джигурив днем при телефоні, подавав надію, що згуба скоро віднайдеться.

Чутка про мого зuboжіння рознеслася швидко по людях. „Громада по нитці, і бідному сорочка“, стануло рубом на всю ширину. Знайоми скликали на мене різними частинами гардероби, навіть поповас мені сенаторський білий капелюх (це я жартую).

Та справне милосердне серце виявили такі сусіди. Панство С. наділило мене ярчачи, пані Юзя подарувала сорочку, пані Маріяна зодягнула мене наге гешу, і так „у чужому пір'ї“, щоб не пропустити днини, а з'явилася вранці над озерам.

Десь, коло третьої, гучний, мегафонний голос покликав мене до бюра. Там вже чекав мій господар з усміхненим, ясним лицем, і я зрозуміла, що згуба моя віднайшлася.

Отож — не вірю в забобони, ні, не вірю.

Ділове звідомлення із побуту над цілющим озером, (поряди, вказівки, адреси, телефони, ціни на землю, домів і помешкання, справи комунікації, лікарі, клініка, шпиталі, прохарчування, осередок для старших, релігій- (Продовження на стор. 4-й)

АВТОБУСОМ НА ФЛЮРИДУ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

не, культурне і громадське життя і т. п.) шойно у мене в підготові.

Кинена жменка спостережень хай послужить декому заохотою відвідати цілюще озеро, призначене заповітом родини для потреб і лікування незможних.

Поворот автобусу такий же легкий, як і дорога тамтуди.

За тих три тижні в природі настали зміни. На Флориді тих змін так не видно. Помаранчеві сади, наліті стиглими овочами, чекають працюючих рук. Та вже за Саванною видніються поорані поля, що з них пробиваються китички зелених плодів. Свіжа, зелена трава ясніє і буйніє край дороги, а чорні й червоні латки корів так і поприліпали до неї. Ліси замінені білими, квітучими „царівнами“ шумлять оновленим листом, гудуть весною.

Все збудилося до життя, все вже проснулося, і навіть задимлений Балтімор хизується весняною красою.

Я нашією найприцизнішою у світі фотоапарат (власні очі), включаю найчутливішу кнопку світосприймання (моє серце), щоб передати вам оцей маленький сувенір з дороги автобусом на Флориду.

Травень, 3, 78.

ІНТЕРВ'Ю

(Закінчення зі ст. 2-ої)

на який, до речі, від віків чекає весь Православний Світ. Цій справі віддаю велику увагу і чималий труд. Утримую постійний зв'язок з Перелесоборною Комісією цього Собору у Женеві, де міститься центр Вселенської Патріархії.

П. Яке, на Вашу думку, майбутнє Української Православної Церкви на рідних землях?

В. Я глибоко вірю, що, не зважаючи на тяжке повоєнне життя України, Українська Православна Церква йде до свого чергового відродження і на нашій Батьківщині. Вона немириться, але немириться є поборний український народ. Ворожі замки висять сьогодні лише на видних брамах нашої Церкви в Україні. Брану ж до української душі, ось уже скоро 1000 років, охороняє Боже Провидіння. Сві-

доцтвом на це — наявність Української Православної Церкви у вільному світі, скрізь там, де Господь оселив мільйонів громаду українських людей, — в Австралії й Новій Зеландії, в Англії, у країнах західної Європи і Південної Америки та на терені північно-американського континенту, де знайшлася найбільша частина вільних українців. Скрізь там наша Церква живе, діє і розвивається та виконує велику історичну місію, кінцевою метою якої — відродження нашої Церкви-Мучениці і на Батьківщині.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНА

УНСоюзу!

НЕМА ВАКАЦІЙ!

Дозволяємо собі пригадати Українським Батькам, що для української мови, мови Ваших дітей, нема і не може бути вакацій.

Успішним засобом у збереженні й збагаченні рідної мови послужить українським родинам

УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ

що має на 500 сторінках багатий виховний матеріал.

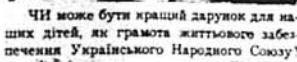
Фахова критика прихильно оцінила У. Дошкілля.

Замовлення і гроші, 20.00 дол., слати:

ГУРТКО ПРИХИЛНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ
16 Rivercrest Rd., Toronto, Ont. M6S 4H3, Canada

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впроваджує нову класу забезпечення для дітей, а саме:

МОЛОДЕЧУ
ТЕРМІНОВУ
ГРАМОТУ

Чи може бути кращий дарунок для наших дітей, як грамота життєвого забезпечення Українського Народного Союзу?

3 ОДНОРАЗОВОГО ВКЛАДКОЮ ТА АВТОМАТИЧНОЮ
ЗМІНОЮ НА КЛАСУ Р-65 З ДИВІДЕНДОЮ

ВІК ВИДАЧІ: Від народження до 15-го року життя.

СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: 1.000 доларів термінового забезпечення до віку 23-ох років та 5.000 доларів забезпечення в класі Р-65 після.

ВКЛАДКИ: Одноразова вкладка 75.00 доларів при видачі грамоти без дальших вкладок, аж до віку 23 років.

Відтак 75.00 доларів річно від 23-го року до річних видач грамоти найближчої до 65-их уродів.

ГАРАНТОВАНІ МОЖЛИВОСТІ ДОДАТКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: Можна набутти додаткові грамоти забезпечення на суми не вищі від Р-65 грамоти, без доказів стану здоров'я в такому часі:

1. В річницю видачі грамоти у віці 25, 28, 31, 34, 37 та 40 років;
2. З нагоди одруження забезпеченого (-ої);
3. З нагоди народження дитини у забезпеченого (-ої);
4. З нагоди законного адоптування дитини забезпеченим.

Загальна сума всіх цих додаткових грамот не може перевищити п'ятикратної суми основної грамоти в класі Р-65, тобто 25.000 доларів.

ЗВОРОТНІ ВАРТОСТІ: Грамота має наступні зворотні вартості до вибору, а саме грошові звороти, частинно виплачене забезпечення і безплатне продовження.

ПОЗИЧКИ: На бажання забезпеченого може бути уделена йому позичка на підклад грамоти.

ДИВІДЕНДИ: Ця грамота гарантує виплату дивіденди починаючи від 25-го року життя.

Всіх заінтересованих в справі набуття цього нового і надзвичайно корисного роду забезпечення для дітей і молоді, просять за інформаціями звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або безпосередньо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

30 Montgomery Street ■ 3rd Floor ■ Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200 ■ New York tel.: (212) 227-5250

В СССР...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

розповів, ще не дійшло до цього), але під умовою, що мене припишуть в сім'ю. Прийшлося йти до предсідника виконкому. Тут відразу: „Чому тут, пощо приїхав. Ти повинен був стати на роботу зараз після звільнення...“ Коротше сказавши, сказав прийти за два дні, мовляв, він з деким поговорить. Але він не вірить, що з цього щось вийде...

...Вчора надбирав роботу в Черкасах — в Рембудуправлінні РБУ — 2, вантажником; мають гуртожиток. Одним словом — приймали. Почав вже їздити по різних начальниках цього РБУ... Не вийшло з гуртожитком. Командант не хотів мене, колишнього політ'язня. Начальник кадрів попереджував мене про таку можливість. Вчора він з нею говорив. Вона сказала, що буде скарги в партком, якщо мене поселять всупереч її волі. Сказала, що я в Києві пов'язаний з якимись свєрами (начальник кадрів переповідав мені її слова) і разом з ними влаштувався якесь виступи. Що ж... у Ватутині кружляла інша версія: я зійшовся з українськими буржуазними націоналістами, і в Києві, десь там, по-п'яному, влаштував разом з ними якийсь виступ (мітинг чи щось подібне). І взагалі ми там часто влаштували тайні, захвалені, національні зборища...

Одним словом, начальник кадрів сказав, що нічого зробити не може. По-радив шукати квартиру (це те саме, що порадили мені завтра летіти на місяць). Я вже протоптав десятки кілометрів. Взагалі, найти якийсь куточок неможливо. Прийняли б на помешкання тільки тоді, коли б я мав черкаську прописку.

Спати ніде. (На станції, де я „сплю“, дуже зимно). Вночі цілком не сплю, сплю в автобусі, коли їду... 28 лютого 1978. Я в Черкасах. Кілька днів шухав за житлом (який небузь кут), хоч був на 100 відсотків переконаний, що це даремні зусилля. Нічого немає. Ходив знову до РБУ — 2. Відділ кадрів набирає на роботу вантажників, з умовою що буду мати дах над головою... Я вирішив поїхати до командантки гуртожитку. Її не було. Відділ кадрів, який з нею перемовлявся, твердить: нічого не вийде, марно наполягати; вона тверда, має вели-

кі впливи, з нею рахується начальство тресту. Вона каже: гуртожиток у нас для молоді, а його судили за політику і вона не може допустити, щоб я погано (антирадянськи) впливав на співмешканців. Коли я не застав командантки, зайшов до паспортника, який бучим-то, й заступав. Він сказав, що вона йому нічого в моїй справі не говорила, і він нічого не знає, хоч приїздив мого, здається, йому знайомо. Він порадив зайти за 2—3 дні, щоб, як хоч, довідатися про причину відмови. Коли я вернувся до відділу кадрів мене повідомили: щойно дзвонив паспортник з гуртожитку і сказав, щоб мене на роботу не брали, бо до гуртожитку мене в ніякому разі не приймуть...

...Потім забіг сюди (до відділу кадрів) сам начальник РБУ і запитався, як справи? Коли я сказав, що не приймуть до гуртожитку, він відповів: „почекайте, зараз усе поладнаємо“. Я довго чекав, поки він телефонував у всі кінці. Потім покликав мене до свого кабінету і стомленим голосом сказав: „усе пробував, телефонував усім, нічого зробити не можу.“

ЮВІЛЕЙ
ЗАСЛУЖЕНОГО
ПАРОХА

У травні українська католицька парафія в Ансоні, Конн., відзначила 85-ліття з дня народження свого пароха о. Василя Лара. Він — один з нечисленних священиків-народовців Закарпаття, причинився чимало до національного відродження Східної Землі. Села, де він, як молодий священик, був парохом — Золотарево і Вишні Верещи, його заслуги стали свідомими центрами української просвітянської праці. Відтак став директором греко-католицької жіночої семінарії. Під його провідом ця школа дала народові сотні національно свідомих учителів, які причинилися чимало до відродження українського закарпатського населення. Коли в листопаді 1938 р. арбітражем в Відні віддано Ужгород Мадяри, він дав вів учительську семінарію в Севлюші-Виноградові, а коли в березні 1939 р. малярська армія окупувала ціле Закарпаття, покинув з родиною рідну землю і став українським католицьким парохом Праги. Але в 1945-му році мусів покинути Прагу і відійти на еміграцію, наперед до Німеччини, а відтак аж до ЗСА.

Закарпатці знову свідомі його заслуг і праці для національного відродження їхнього клантика української землі, клоняють голову перед о. Василем Ларом і бажать йому прожити ще довгі роки в здоров'ю.

В. К.

ДО УКРАЇНСЬКОГО
ГРОМАДЯНСТВА!

Український Спортивний Осередок „Тризуб“ закупив 32-акрову полістість в дні 14-го березня ц. р. за ціну 180.000 доларів.

На цій полістісті плянуємо розбудувати: площі для копаного м'яча і відбіванки, пікнікову площу, площу до паркування авт., як також тенісові корти, басейн до купання та будинок для потреби клубу з великою залезо.

Українська громада Філадельфії та околиці відчувала велику потребу мати власну полістість, де б наші організації могли на протязі року влаштувати різні імпрези, а наша молодь мала б змогу розвивати свої фізичні вмістості, вишколюватись у спортовому вихованню та національному дусі.

Влаштування цього великого спортивного центру коштуватиме приблизно 350.000 тисяч доларів. Не маючи змоги самим виконати всі ці зобов'язання, Управа УСО „Тризуб“ і Діловий Комітет розбудови українського Культурного Центру звертається з гарячим проханням до наших організацій, Установ, членів та індивідуальних громадян прийти нам з фінансовою допомогою у формі безвідсоткових позичок, зворотних найдальше до десяти років, або грошових датків. Як поквітування за одержані гроші видаємо мистецько оформлені грамоти (сертифікати).

Сподіємось, що Ваше зрозуміння цих конечних і корисних починів УСО „Тризуба“ для нашої громади, дасть нам Вашу підтримку і бажану допомогу, бо тільки спільними зусиллями нас усіх можемо завершити це важливе діло.

Відкриття і посвячення спортивного центру плянується на неділю 8-го жовтня ц. р. Запрошуємо всю українську громаду, а зокрема молодь взяти численну участь.

Щоби уможливити в найкоротшому часі здійснення цього пляну, просимо скласти позички чи датки в домі „Тризуба“, на банківські рахунки в „Українській Шадниці“, або в крамниці „Космос“.

Управа УСО „Тризуб“
Діловий Комітет Розбудови Спортивного Культурного Центру

БАТЬКИ! Заважте замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНА
УНСоюзу!

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.

Власник Ю. Безсоніс

- Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні.
- Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьбоні у бронзі, а також й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника).
Mailing Address:
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

Виставка Людмили Морозової та
Ярослава Вижицького

У дні 12-26-го березня 1978 року у домі Об'єднання Мистців України в Америці — відбулась виставка образів Людмили Морозової та Ярослава Вижицького.

Відкриття виставки відбулося при численній участі українського громадянства. Ця зацікавленість у виставці цілком не випадкова. Адже виставились разом картини представників двох поколінь наших мистців у діаспорі, покоління старшого — представником якого є наша загальновідома та заслужена малярка — Людмила Морозова, та покоління молодшого, до якого належить Ярослав Вижицький.

Щож об'єднало цих двох представників різних поколінь, різних мистецьких шкіл та різного світобаччя?

Кожен з них по-своєму сприймає навколишній світ та по-своєму його інтерпретує.

Морозова — закінчений майстер, витончена малярка з кости та крові, — пройшла довгий, тяжкий шлях творчих шукань. Вихованка київського Художнього Інституту, обдарована та улюблена учениця знамого мистця проф. Федора Кричевського, успадкувала від нього міцні основи рисунка, любов до плеру, прозорість та насиченість кольорової гамми.

Творчо сприйнявши ще й досвід французького імпресіонізму (що також базувався на плері) — Людмила Морозова значно поглибила свою малярську культуру, поглибила своє сприймання довколишнього світу, — стала повнокровною українською імпресіоністкою зі своїм власним виробленим стилем в малярстві, власним творчим обличчям, — її не сплутаєш ні з ким.

Малярка уміє по-своєму бачити світ ніби зсередини, відчувати повнокровність, барвистість, красу та радість цього світу, радість життя. Це своє світобаччя, своє світобаччя уміє передати в спокійних ліричних — настроях пейзажах, барвистих натюрмортах та в ніжній красі квітів. Манера її письма — легка, прозора, життєрадісна.

Ярослав Вижицький — це вже дитина своїх добрих, вихованих в ньюйоркській мистецькій школі.

Подивуватись, як він не розгубився в ті повені різних модних мистецьких напрямків, не поплив в жасти пануючого декаденсу, не зашпортив в смітаних Грінвіч — Виледжу. Натомість, — відшукуючиш від школи французьких Фовістів („диких“) та німецьких постімпресіоністів, — знайшов свій власний шлях у мистецтві, — виробляє своє власне мистецьке обличчя. Він також залюблений в навколишній світ, в радість та красу життя, але сприймає їх безпосередньо в динаміці та русі. Коли для Морозової світ є статичний, незмінний та вічний в своїй красі — для Вижицького — світ

КОЛИ
ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

анцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!

REAL ESTATE

REAL ESTATE — UPSTATE N.Y.
Do you want to live in the country?
Here is a beautiful, custom built and decorated
LARGE HOME
on 2 acres with pool. Move in condition.
Many extras. By owner. \$52,000.00.
Kerhonsk, N.Y. (914) 626-7401

КЕРТОНКСОН, Н.Й.
Парделі на 20 будинків, 2 акри
кожна, електрика і вулиці. Готова під будову. \$50,000 з умовами сплати.

4-кімн. дм, умеблований, пішхом до Союзу. \$14,500.

Великий старий дм, 1 м. до Союзу, 9 кімн., 2 акри, \$35,000.

Прекрасна парцеля, готова під будову при Rte 55. \$4,500.

KATES REALTY
Kerhonsk, N.Y. (914) 626-4141

HELP WANTED

Приймімо на працю у Нью Йорку
ФАХОВОГО
КНИГОВОДА
Tel.: (212) 387-9768

DELTO
EUROPA CORP.

(Roman Iwanycyk)
146 First Ave. (Bet. 8th & 9th Sts.)
New York, N.Y. 10009. Tel. 228-2266

ПОДАРКИ на Україну і на рідні нагоди. 3 українським зворотом свічки і склянки.

ЗАЖИЙТЕ ШЕ СЬОГОДНІ

ЗІЛЛЯ

J. MILLER'S PURE HERB
COMPOUND #6

а вже за кілька годин, а найдальше слідуючого дня почувтеся ліпше.

Це зілля діє дуже скоро і с дуже помічне в слідуючих недугах: квари жовтуха, запір, нестачність, газ, відбінання, завороти голови, біль у крижах і інші недомогання.

6 грамів пачка — \$1.00, а 15 пачечок, тільки \$10.00.

Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.

Пішіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу:

THE MILLER CO., INC.
Dept. 41
790 Broad St., Newark, N.J.
(201) 642-0773

HELP WANTED — FEMALE

ПОТРІБНО
ПРАЦІВНИКІВ

Денна праця. Мешкання на місці, добра праця, в добрих умовах. Добра платня.

Тел. (201) 763-0707

HELP WANTED — MALE

CARPENTERS — PLASTERER
PAINTER

Dry wall work & some demolition work, older man O.K. Russian spoken.
Call (212) 744-6306
or (212) 249-9042
Leave phone number.

ДО РОБЛЕННЯ КАБІНЕТІВ
КРАЯЧІ

Працівник до формшування різного роду — асї меблі. Юніана фабрика. Добра платня, всі бенєфіти. 5 м. від Менгетену. (201) 795-5084

ПОТРІБНО
МАШИНІСТІВ

ENGINE LATHE AND MILLING MACHINE OPERATOR

Мусить вміти самостійно працювати. Вимагається 3-5 р. досвіду. Платня залежна від досвіду. Говоримо по-українськи. Тел. 7 днів, 8 р. — 5 по пол. (212) 237-9117

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz

UKRAINIAN
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME

571 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1890

R. H. Burnadz —
J. J. McNERNEY

Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 663-9475

191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ПОГРЕБНИКІВ

СЕНКОВСЬКИЙ

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568